

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 28. lutego 1918.

Treść: *M* 79. Rozporządzenie, w sprawie wykonania ustawy z dnia 31. grudnia 1917, dotyczącej zarządzeń, mających na celu pieczę nad inwalidami cywilnymi, członkami ich rodzin i osobami, pozostałymi po nich.

79.

Rozporządzenie Ministra opieki społecznej w porozumieniu z Ministrem skarbu i Ministrem obrony krajowej z dnia 23. lutego 1918,

w sprawie wykonania ustawy z dnia 31. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 525, dotyczącej zarządzeń, mających na celu pieczę nad inwalidami cywilnymi, członkami ich rodzin i osobami, pozostałymi po nich.

W wykonaniu ustawy z dnia 31. grudnia 1917, Dz. u. p. Nr. 525, zarządza się, co następuje:

§ 1.

Inwalidzi cywilni.

Inwalidami cywilnymi w rozumieniu ustawy są te osoby cywilne, posiadające obywatelstwo austriackie, które, nie biorąc udziału w operacjach wojennych, od początku wojny zostały uszkodzone wskutek bezpośredniego oddziaływania wydarzeń wojennych i przez to doznały zmniejszenia swej zdolności zarobkowania w swym zawodzie co najmniej o 20%.

§ 2.

Członkowie rodziny i osoby pozostałe po inwalidach cywilnych.

Członkami rodziny lub osobami pozostałymi po inwalidach cywilnych w rozumieniu ustawy są te osoby, których utrzymanie w chwili uszkodzenia inwalidy cywilnego było zależnem od jego pracy lub od osiąganego z jego pracy dochodu i zostało zagrożone z tego powodu, że ten dochód z pracy wskutek uszkodzenia wojennego zupełnie odpadł albo zmniejszył się tak dalece, że nie wystarcza już na pokrycie kosztów utrzymania osoby zależnej od inwalidy cywilnego.

Bez względu na to, czy ich utrzymanie było przedtem zależne od inwalidy cywilnego, wchodzą przy udzielaniu wsparć w rachubę wszystkie te osoby, którym według powszechnej księgi ustaw cywilnych i pod przewidzianymi tam warunkami przysługuje wobec osoby uszkodzonej prawo do alimentacji.

§ 3.

Uszkodzenie.

Za uszkodzenie w rozumieniu ustawy należy uważać niezawinione i nagłe, z uszczerbkiem dla organizmu dotkniętej osoby połączone oddziaływanie jakiegos zewnętrznego wypadku, spowodowanego bezpośrednio wydarzeniami wojennymi.

§ 4.

Zmniejszenie zdolności zarobkowania.

Za zmniejszenie zdolności zarobkowania w rozumieniu ustawy uważa się zmniejszenie dotych-

czasowej zdolności uzyskania z pracy zarobku w dotychczas wykonywanym zawodzie.

§ 5.

Ubóstwo.

Ubóstwo w rozumieniu ustawy zachodzi wtedy, gdy bez udzielenia wsparcia byłaby zagrożona możliwość utrzymania się osoby wchodzącej w rachubę (inwalidy cywilnego, względnie członków jego rodziny lub osób pozostałych po nim).

§ 6.

Wysokość wsparć dla inwalidów cywilnych.

Wysokość wsparcia państwowego dla inwalidów cywilnych zależy od zwyczajnego miejsca zamieszkania osoby uszkodzonej w chwili jej uszkodzenia i od stopnia zmniejszenia się jej zdolności zarobkowania (§ 4.).

Inwalidzi cywilni otrzymują:

- a) jeżeli ich zdolność zarobkowania zmniejszyła się najmniej o 20%, jednak mniej niż o 40%, tytułem wsparcia państwowego miesięcznie 30 K, a to bez względu na ich miejsce zamieszkania;
- b) jeżeli ich zdolność zarobkowania zmniejszyła się najmniej o 40%, jednak mniej niż o 60%, o ile mieszkają

1. we Wiedniu, miesięcznie 48 K,

2. w jednej z miejscowości zaliczonych do I. lub II. klasy dodatków aktywalnych funkcyjaryuszy państwowych, miesięcznie 45 K, a

3. w każdej innej miejscowości na obszarze państwa austriackiego, miesięcznie 42 K;

- c) jeżeli ich zdolność zarobkowania zmniejszyła się o 60—100%, o ile mieszkają

1. we Wiedniu, miesięcznie 54 K,

2. w jednej z miejscowości zaliczonych do I. lub II. klasy dodatków aktywalnych funkcyjaryuszy państwowych, miesięcznie 48 K, a

3. w każdej innej miejscowości na obszarze państwa austriackiego, miesięcznie 45 K;

- d) jeżeli zachodzi zupełna niezdolność do pracy jako następstwo uszkodzenia, o ile mieszkają:

1. we Wiedniu, miesięcznie 60 K,

2. w jednej z miejscowości zaliczonych do I. lub II. klasy dodatków aktywalnych

funkcyjaryuszy państwowych, miesięcznie 54 K, a

3. w każdej innej miejscowości na obszarze państwa austriackiego, miesięcznie 48 K.

§ 7.

Wysokość wsparć dla członków rodziny lub osób pozostałych po inwalidach cywilnych.

Członkowie rodziny, którzy żyli z inwalidą cywilnym we wspólnym gospodarstwie domowym bezpośrednio przed jego uszkodzeniem, następnie w każdym razie żona i ślubne dzieci otrzymują tytułem wsparć takie same kwoty, które się przyznaje po myśli § 6. tego rozporządzenia samemu inwalidzie cywilnemu, natomiast inni członkowie rodziny tylko w wymiarze datków udzielanych im rzeczywiście przez inwalidę cywilnego bezpośrednio przed jego uszkodzeniem, jednak w żadnym razie nie więcej, niż wymienieni poprzednio członkowie rodziny.

Do osób uprawnionych do alimentacji należy stosować analogicznie postanowienia § 3., ustęp 3., ustawy z dnia 27. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 313.

Wsparcie w wymiarze rzeczywistych datków, tudzież wsparcie w wymiarze ustalonych przez sąd alimentów należy podwyższyć o 50%, jeżeli uszkodzenie, względnie ustalenie sądowe miało miejsce przed dniem 1. sierpnia 1916.

W żadnym razie jednak nie może być przekroczona kwota wsparcia udzielonego samemu inwalidzie cywilnemu. Tylko wtedy, gdy osoba ubiegająca się o wsparcie żyła sama jedna we wspólnym gospodarstwie domowym z inwalidą cywilnym i jest trwale niezdolną do pracy, należy jej udzielić wsparcia w podwójnym wymiarze, jeżeli inwalida cywilny jako następstwo uszkodzenia doznał zmniejszenia swej zdolności zarobkowania co najmniej o 50% lub poniósł śmierć.

Suma wsparć dla członków rodziny, którzy w chwili uszkodzenia inwalidy cywilnego prowadzili wspólne gospodarstwo domowe, nie może przekraczać miesięcznie kwoty 180 K (§ 6., lit. a), względnie 288 K (§ 6., lit. b), względnie 324 K (§ 6., lit. c), względnie 360 K (§ 6., lit. d).

Osobom pozostałym po inwalidach cywilnych udziela się wsparcia w tym wymiarze, jaki obowiązuje co do wsparć dla członków rodziny w razie zupełnej niezdolności inwalidy cywilnego do pracy.

§ 8.

Stosunek do własnego zarobku i do innego rodzaju dochodów.

Własny zarobek, uzyskany później pracą ubiegającego się o wsparcie, nie wyklucza możliwości

korzystania ze wsparć; natomiast możność ta gaśnie wówczas, gdy osoba wchodząca przy udzielaniu wsparć w rachubę otrzyma później taki majątek, z którego dochodów może być utrzymanie tej osoby w zupełności pokryte. To samo odnosi się do przypadającego później dochodu z prawa renty. Na równi z dochodem z pracy należy uważać uzyskany pracą dochód z gospodarstwa rolnego, z przemysłu lub innego przedsiębiorstwa.

Wsparcie wymierzone w myśl powyższych zasad inwalidzie cywilnemu, członkom jego rodziny lub osobom pozostałym po nim nie doznaje uszczerbku z powodu wsparcia udzielonego przez państwo uchodźcom wojennym, ani z powodu pobierania zasiłku na utrzymanie na zasadzie ustawy z dnia 27. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 313, ani też z powodu ewentualnych innych, choćby nawet regularnie powtarzających się dańków, udzielanych dobrowolnie przez państwo, kraj, gminy, stowarzyszenia lub osoby prywatne.

§ 9.

Czas trwania wsparć.

Zastrzegając unormowanie sprawy w inny sposób, przyznaje się wsparcia na czas trwania warunków przepisanych w niniejszem rozporządzeniu.

Inwalidzie cywilnemu i członkom jego rodziny udziela się wsparcia od chwili zmniejszenia się zdolności zarobkowania inwalidy cywilnego z powodu uszkodzenia co najmniej o 20% na czas trwania tej zmniejszonej zdolności zarobkowania, względnie na ten przeciąg czasu, z którego upływem inwalida cywilny ma być ponownie zbędny według wniosku zawartego w orzeczeniu lekarskiem, jakiego ma zasięgnąć właściwa władza za pośrednictwem Zakładu ubezpieczeń robotników od nieszczęśliwych wypadków.

Wsparcie przyznane członkom rodziny inwalidy cywilnego zostaje odjęte także wówczas, jeżeli inwalida cywilny umrze, a śmierć jego nie była następstwem uszkodzenia spowodowanego wydarzeniem wojennem.

Osobom pozostałym po inwalidzie cywilnym udziela się wsparcia od chwili śmierci inwalidy cywilnego, będącej następstwem uszkodzenia.

§ 10.

Zgaśnięcie wsparć wskutek zasądzenia przez sąd karny.

Jeżeli osoba pobierająca wsparcie zostanie zasądzona orzeczeniem sądowym na karę ciężkiego więzienia lub na surowszą karę, to wsparcie należy wstrzymać z dniem prawomocności orzeczenia

karnego; niewinni członkowie rodziny pobierają dalej udzielane im wsparcia.

Otrzymanych wsparć nie zwraca się.

§ 11.

Prawny charakter i niedopuszczalność zajęcia wsparć.

Ponieważ wsparcia nie polegają na roszczeniu prawnem, nie mogą być objęte egzekucją ani też dotknięte środkami zabezpieczającymi.

Rozrządzenie temi wsparciami przez cesyę, przekazanie, oddanie w zastaw lub przez jakąś inną czynność prawną pociągającą za sobą natychmiastowe ich wstrzymanie.

§ 12.

Zgłoszenia ubiegających się o wsparcie.

Wsparcia przyznaje się za zgłoszeniem. Zgłoszenie może nastąpić przy użyciu formularza w jakiegokolwiek politycznej władzy powiatowej i należy je skierować do tej politycznej władzy powiatowej, w obrębie której miało miejsce wydarzenie wojenne, będące powodem uszkodzenia; może je skutecznie inwalida cywilny, członek jego rodziny lub osoba pozostała po nim, względnie w ich imieniu zastępca, opiekun, kurator, gmina miejsca pobytu lub gmina, w której osoba ubiegająca się o wsparcie ma swe zwyczajne miejsce zamieszkania, biura pomocy o charakterze publicznym, stowarzyszenia powszechnej użyteczności lub stowarzyszenia zawodowe, do których w danym razie inwalida cywilny należał. Zgłoszenie ma być poparte świadectwem ubóstwa, wystawionem przez właściwego naczelnika gminy i duszpasterza.

§ 13.

Dochodzenia wskutek zgłoszenia.

Na skutek należytego zgłoszenia winna polityczna władza powiatowa, w oręgu której zaszło wydarzenie wojenne, będące powodem uszkodzenia, zbadać na podstawie arkusza dochodzeń okoliczności miarodajne dla udzielenia wsparcia.

Jeżeli polityczna władza powiatowa, do której skierowano zgłoszenie, nie jest właściwą wedle zwyczajnego miejsca zamieszkania inwalidy cywilnego polityczną władzą powiatową, to odsyła arkusz dochodzeń, wypełniony wedle możności na podstawie przeprowadzonych dochodzeń, do politycznej władzy powiatowej właściwej wedle zwyczajnego miejsca zamieszkania inwalidy cywilnego.

Władza ta doprowadza potem dochodzenia do końca i przedkłada arkusz dochodzeń swej przełożonej politycznej władzy krajowej, załączając świadectwo ubóstwa i oświadczenie władzy podatkowej.

§ 14.

Rozstrzygnięcie zgłoszenia.

Właściwa wedle zwyczajnego miejsca zamieszkania inwalidy cywilnego polityczna władza krajowa zarządza ustalenie stopnia spowodowanego uszkodzeniem wojennym zmniejszenia zdolności zarobkowania, tudzież ustalenie w danym razie związku przyczynowego między śmiercią inwalidy cywilnego a uszkodzeniem wojennem za pośrednictwem właściwego wedle miejsca pobytu inwalidy cywilnego Zakładu ubezpieczeń robotników od nieszczęśliwych wypadków i rozstrzyga potem w porozumieniu z krajową władzą skarbową co do przyznania wsparcia.

W razie różnicy zdań między krajową władzą polityczną a krajową władzą skarbową rozstrzyga Ministerstwo opieki społecznej w porozumieniu z Ministerstwem skarbu i z Ministerstwem obrony krajowej.

W orzeczeniu w sprawie przyznania wsparcia, które należy wydać stronom, ma się nałożyć na nie obowiązek bezzwłocznego doniesienia politycznej władzy powiatowej o wszelkich zmianach we własnych lub członków ich rodziny stosunkach osobistych, zarobkowych, majątkowych i rodzinnych, któreby mogły być miarodajnymi dla pobierania wsparcia, gdyż w przeciwnym razie czekałoby ich prócz grożącego im w danym razie ścigania karnosądowego, wstrzymanie wsparć wogóle.

§ 15.

Sprawy zastrzeżone decyzji władz centralnych.

W przypadkach, w których nie zachodzą ustanowione wyżej warunki dla udzielenia wsparcia,

które jednak wedle stanu rzeczy zasługują szczególnie na uwzględnienie, ma polityczna władza krajowa przedkładać arkusze dochodzeń z dołączeniem dotychczasowych aktów sprawy po osiągnięciu zdania skarbowej władzy krajowej wraz z wnioskiem Ministerstwu opieki społecznej, które rozstrzyga w porozumieniu z interesowanymi władzami centralnymi.

§ 16.

Wpłata wsparć.

Wsparcia asygnuje polityczna władza krajowa, a wypłaca departament rachunkowy właściwej krajowej władzy skarbowej za pośrednictwem pocztowej kasy oszczędności stosownie do wydanych wskazówek.

Wsparcia są płatne 1. każdego miesiąca i należy je wypłacać miesięcznie z góry.

§ 17.

Stosunek do ustawy o zasiłkach na utrzymanie.

Przy wykonywaniu niniejszego rozporządzenia należy przy jego interpretowaniu i uzupełnianiu stosować analogicznie podobne przepisy o zasiłkach na utrzymanie dla członków rodziny osób powołanych do czynnej służby w sile zbiornej (ustawa z dnia 27. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 313).

§ 18.

Postanowienia przejściowe.

Inwalidom cywilnym, względnie członkom rodziny inwalidów cywilnych (osobom pozostałym po nich), którzy doznali uszkodzenia, zanim ustawa weszła w życie, będą przyznawane wsparcia począwszy od dnia 1. stycznia 1918, o ile zachodzą warunki niniejszego rozporządzenia.

Mataja wtr.

Wimmer wtr.

Czapp wtr.